

Geachte aanwezigen,

Ik ben Majoor Roël Boezen, Vlieger bij de Koninklijke Luchtmacht en werkzaam bij het Defensie Helikopter Commando op vliegbasis Gilze-Rijen.

En wat een eer om namens de Luchtmacht, hier bij dit belangrijke monument te mogen spreken!

Ik wil hier vooral mijn woorden richten aan de scholieren van de Julianaschool in Dubbeldam en aan alle jongeren die meekijken en luisteren...

Want jullie zijn de bewakers van onze vrede en vrijheid in de toekomst.

Toen ik jullie leeftijd had, werd mij eens verteld;

“wie de geschiedenis niet kent,.. zal de toekomst nooit begrijpen...”

Die woorden zijn mij altijd bijgebleven, vooral bij herdenkingen.

Deze woorden hebben mij altijd geholpen bij hoe en waarom we herdenken, zo ook hier vandaag.

Iedere keer als ik over de Moerdijkbrug rij, kijk ik even omhoog en probeer ik mij voor te stellen wat hier boven ons in de lucht is gebeurd.

En iedere keer als ik er boven vlieg, kijk ik naar beneden en zie ik wat zij ook moeten hebben gezien.

Alleen zie ik een prachtig landschap in vrede, en zagen zij hetzelfde landschap vol met bedreigingen.

Ik heb missies gevlogen in een land waar het oorlog was, net als deze jonge mannen toen, in de eerste dagen van bezet Nederland, ons land in oorlog.

Wat konden ze doen om het te stoppen?

Maar belangrijker nog, ze vonden dat ze iets moesten doen, ondanks de enorme risico's... om de bezetter te stoppen

Het blijft moeilijk en lastig om het ons in te denken,.. hoe deze jonge mensen hun laatste momenten van hun leven hier boven ons hebben meegemaakt.

En ik snap dat het voor jullie ook moeilijk zal zijn.

Ik hoop dat ik jullie met mijn woorden kan helpen, helpen met wie en waarom we herdenken.

In de musical van Soldaat van Oranje zit een heel bijzonder liedje, “als wij niets doen,.. wie dan..?”

Een liedje dat past bij het verhaal van dit monument,

“als zij niets zouden doen,.. wie dan..?”

Want wat zou jij hebben gedaan?

Durf jij naar voren te stappen als niemand anders dat doet?

Ben jij diegene die iemand troost,...

als je ziet wanneer iemand verdriet heeft?

Ben jij diegene die opstaat,....

als je merkt dat iemand wordt gepest?

Ben jij diegene die een bejaard persoon helpt bij het oversteken?

Of fiets je dan voorbij?

Ook al denk je dat iets doen niet het verschil maakt,...

niets doen helpt in ieder geval niet

Je hoeft geen held te zijn om iets te doen,..

maar als je iets doet voor iemand om te helpen,..

dan ben je in mijn ogen een held of heldin

Vandaag staan we hier,.. omdat 7 jonge, en dappere jongens opstonden tegen het onrecht. Ze waren ongeveer 10 jaar ouder dan jullie en stonden aan het begin van hun leven.

maar een leven zonder vrijheid,.. dat konden ze niet accepteren.

7 jonge mensen zoals jij en ik, met familie en vrienden en grote plannen voor het leven

Het waren;

Ben ... Willem ... Olaf ... Gerrit ... Paul ... Hans en Joachem

Ze wisten heel goed dat ze het gevaar in zouden vliegen

toen ze op Schiphol in hun bommenwerper stapten.

En toch vonden ze dat ze het moesten doen

Zouden zij ook hebben gedacht..?

"Als wij niets doen,.. wie dan..?"

Ik geloof het graag!

Als ik terug denk aan mijn eigen missies, die soms ook erg gevaarlijk en spannend waren...

Ik had geen angst voor de dood maar bang ben ik wel geweest.

Het waren missies die we moesten doen. Voor vrede en veiligheid,..

waar dan ook in de wereld.

In die periode zijn ook Nederlandse militairen omgekomen, collega's die ik zelf vooral op 4 mei herdenk.

Gelukkig kan ik onze gewaagde missies en verhalen nog in levende wijze aan iedereen vertellen. Zij die sneuvelden kunnen dat niet...

Daarom vind ik herdenken zo belangrijk...
Want hun verhaal heeft wel het verschil gemaakt
Een verschil dat niet elke dag zichtbaar is
Maar wel zodat jij en ik oud kunnen worden in een land dat vrijheid kent.

Iedere keer als ik over de Moerdijkbrug rij,
kijk ik in de lucht en probeer ik mij voor te stellen
wat voor een drama zich hier boven heeft afgespeeld.

En iedere keer als ik hier boven vlieg, dan kijk ik naar beneden en zie ik wat zij moeten hebben gezien.

Alleen zie ik een prachtig landschap in vrede en vrijheid,
en zagen zij,.. hetzelfde landschap zonder.

Het werd het laatste wat ze zagen
Met angst in hun ogen en volharding in hun hart

En daarom herdenken we....

Ben ... Willem ... Olaf ... Gerrit ... Paul ... Hans en Joachem

Deze Hollandse helden die iets deden
met gevaar voor hun eigen leven
En met de grootste moed en overtuiging

Hun verhaal moeten we blijven vertellen
Niet alleen vandaag, maar voor altijd